

**Hallituksen esitys Eduskunnalle maidon kaksihintajärjestelmää
koskevan lainsäädännön voimassaoloajan jatkamisesta**

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksen tarkoituksena on jatkaa maidon kaksihintajärjestelmään liittyvien maidon väliaikaisesta kiintiömaksusta ja maidon väliaikaisista tuotantokiintiöistä annettujen lakien voimassaoloaikaa kolmella vuodella. Maidon kiintiömaksua

ehdotetaan korotettavaksi 5 pennillä eli 205 penniin litralta.

Lakiehdotukset on tarkoitus saattaa voimaan 1 päivästä tammikuuta 1987 lukien.

PERUSTELUT

1. Nykyinen tilanne

1.1. Maidon tuotanto- ja markkinatilanne

Vuosina 1980—1984 on maitoa tuotettu keskimäärin runsaat 3 100 miljoonaa litraa vuodessa.

Rasvataseen mukaan laskettuna tuotanto on ylittänyt kotimaisen kulutuksen noin 30 prosentilla. Lypsylehmien väheneminen ei ole riittänyt kompensoimaan keskituotoksen kasvua, vaan tuotantomäärät ovat pysyneet korkeina.

Lypsykarjataloutta kuvaavia tunnuslukuja:

	1980	1981	1982	1983	1984	1985
Maidonlähettäjien lukumäärä	91 355	84 541	78 011	73 766	70 073	65 752
Lehmien lukumäärä, 1000 kpl	708.7	690.7	682.9	656.3	650.9	620.8
Keskituotos, l	4 478	4 449	4 493	4 778	4 799	4 812
Maitoa meijeriin, milj.l. ...	2 949.0	2 867.9	2 857.8	2 943	2 935	2 808
Valtion markkinoimisvastuun enimmäismäärä, milj.l.	2 675	2 675	2 675	2 790	2 760	2 730
Omavaraisuus, %	130	126	125	134	133	126 (e)
Maitotaloustuotteiden viennin määrä, milj.mk.,	895	1 035	833	1 115	1 144	1 306
josta maatalouden osuus, milj.mk.	371	278	278	211	235	126

Maidon kaksihintajärjestelmän tultua voimaan vuonna 1985 on tuotanto kääntynyt laskuun. Vuonna 1985 toimitettiin meijeriin maitoa noin 4,3 % vähemmän kuin edellisellä vuonna. Lehmien määrä supistui 4,6 % ja maidonlähettäjien määrä väheni 6,2 %. Vuoden 1986 ensimmäisellä neljänneksellä tuotanto on edelleen supistunut.

Maitotaloustuotteiden maailmanmarkkinatilanne on edelleen erittäin vaikea. Hintataso on laskenut jatkuvasti. Vaikka vientimäärät ovat hie-man supistuneet, on maailmanmarkkinahintojen ja kotimaisen hintatason välisen eron kasvu edellyttänyt vientitukimäärärahojen lisäämistä.

1.2. Maidontuotantoa ohjaava lainsäädäntö

1.2.1. Maataloustulolaki

Hinnoitteluvuosia 1983/84—1987/88 koskevan maataloustulolain (629/82, muut. 444/84) 15 § määrittää maatalouden ja valtion osuudet maataloustuotteiden ylituotannon viennistä aiheutuvista kustannuksista. Maidon osalta on vuosille 1983—1987 asetettu meijereiden vastaanottamalle tuotannolle enimmäismäärät, joiden ylityksestä aiheutuvista vientikustannuksista vastaa maatalous. Tuotannonohjaustavoitteet vuosille 1986 ja 1987 ovat 2 710 miljoonaa litraa ja 2 695 miljoonaa litraa. Tällä hetkellä maidontuottajilta peritään vientikustannusmaksua 5,5 penniä litralta, josta 3 penniä peritään suoraan meijeriltä. Tämän lisäksi maidontuottajat osallistuvat maidon vientikustannusosuuden kattamiseen lannoiteveron ja rehuverojen kautta. Hallituksen tarkoituksena on esittää maataloustulolain jatkamista kahdella vuodella. Laki tulisi siten koskemaan myös hinnoitteluvuosia 1988/89 ja 1989/90. Samalla tullaan esittämään valtion markkinoimisvastuun alentamista maidon osalta.

1.2.2. Lupa- ja sopimusjärjestelmät

Nautakarjatalousyriyten perustamista ja laajentamista on säännelty useilla laeilla vuodesta 1979 alkaen, jolloin laissa säädetyn enimmäiskoon ylittävän yrityksen perustaminen ja laajentaminen tuli luvanvaraiseksi (laki 696/79).

Vuoden 1985 alusta voimaan tulleen kotieläintuotannon ohjaamisesta eräissä tapauksissa annettun lain (1011/84) mukaan ilman lupaa ei saa ryhtyä harjoittamaan tai laajentamaan nautakar-

jatalousyriytystä, jossa on enemmän kuin 30 nautaeläintä. Lupaa ei saa myöntää yli 120 nautaeläimen yrityksille. Lupajärjestelmä ei koske enää lypsykarjataloutta. Lypsylehmät otetaan kuitenkin huomioon harkittaessa, täyttyvätkö nautakarjajäilytyksen luvan saamisen edellytyksenä olevat rehuomavaraisuusvaatimukset.

Maidontuotantoa on pyritty tasapainottamaan myös ns. vapaaehtoisin tuotannonohjaustoimenpitein. Voimassa oleva laki maataloustuotannon ohjaamisesta ja tasapainottamisesta (81/83, muut. 16/84) säätää perusteet mm. koko tilan maataloutta koskeville maataloustuotannon vähentämissopimuksille ja kotieläintuotannon vähentämissopimuksille.

1.2.3. Maidon kaksihintajärjestelmä

Vuoden 1985 alusta tuli voimaan maidon kaksihintajärjestelmä. Järjestelmä perustuu maidon väliaikaisesta kiintiömaksusta annettuun lakiin (569/84) ja lakiin maidon väliaikaisista tuotantokiintiöistä (570/84). Viimeksi mainitun lain täytäntöönpanosta on säädetty tarkemmin maidon tuotantokiintiöistä annetulla asetuksella (649/84). Maidon kaksihintajärjestelmään liittyvät lait annettiin aluksi yksivuotisina. Niiden voimassaoloaikaa jatkettiin kuitenkin viime vuoden lopussa annetuilla laeilla (1085 ja 1086/85) vuoden 1986 loppuun. Samalla lakeihin tehtiin eräitä lähinnä teknisluonteisia muutoksia, joilla pyrittiin parantamaan järjestelmän joustavuutta.

Maidon väliaikaisesta kiintiömaksusta annettun lain mukaan jokainen Suomessa meijeriliikettä harjoittava on velvollinen suorittamaan kiintiömaksua kuukausittain jokaiselta vastaanotetulta maitolitralla, joka ylittää maidontuottajalle vahvistetun vuotuisen tuotantokiintiön mukaisen litramäärän. Meijeriliikkeen on vähennettävä kiintiömaksua vastaava määrä asianomaiselle maidontuottajalle maksettavasta maidon hinnasta. Maidon kiintiömaksun suuruus on kaksi markkaa litralta. Tarkoituksena on, että kiintiömaksun suuruus vastaisi maidon viennistä aiheutuneita kustannuksia lisätynä koko maan keskimääräisellä maidon lisähinnalla.

Maidon väliaikaisista tuotantokiintiöistä annettu laki sisältää säännökset maidon tuotantokiintiöiden suuruudesta ja vahvistamisesta sekä kiintiön siirtämisestä maatilain omistus- tai hallinto-oikeuden vaihtuessa. Laki edellyttää kullekin maidontuottajalle vahvistettavaksi erillisen tuotantokiintiön. Tuotantokiintiö ei muodosta mi-

tään ehdotonta kattoa meijeriin toimitettavan maidon määrälle, vaan tuottaja joutuu kiintiön ylittävältä tuotannon osalta suorittamaan edellä tarkoitettua kiintiömaksua vientikustannusten korvaamiseksi.

Maidon tuotantokiintiöt pyrittiin vuonna 1985 määrittämään sellaisiksi, että ne mahdollisimman hyvin vastaisivat tuottajien vakiintunutta maidontuotannon tasoa tai heidän rakenteilla olevaa tuotantokapasiteettiaan. Lain säännösten nojalla kiintiöt vahvistettiin pääsääntöisesti aikaisemmin ns. peruskauden aikana meijeriin toimitetun maitomäärän perusteella. Tuottajilla oli myös mahdollisuus usealla eri perusteella hakea korotusta tuotantokiintiönsä, mikäli he katsoivat, että peruskauden mukaan määräytynyt kiintiö ei vastannut heillä olevaa tuotantokapasiteettia. Pienten maidontuottajien asema pyrittiin laissa turvaamaan sillä, että kaikki tuottajat saivat vähintään 30 000 litran tuotantokiintiön.

Maidon väliaikaisista tuotantokiintiöistä annetun lain 14 §:n nojalla antoi valtioneuvosto 30 päivänä huhtikuuta 1985 päätöksen maidon tuotantokiintiöiden tarkistamisesta (366/85, muut. 927/85). Päätöksellä pyrittiin mahdollistamaan vahvistettujen tuotantokiintiöiden korottaminen ensisijaisesti sellaisille pienille maidontuottajille, joille tuotantokiintiö olisi muutoin jäänyt liian alhaiseksi heidän vakiintuneeseen maidontuotannon tasoonsa nähden. Päätöksen nojalla voitiin lisäksi kiintiöitä myöntää 55 miljoonan litran yhteismäärän rajoissa.

Lisäkiintiöitä myönnettiin vuonna 1985 pääsääntöisesti enintään kahdeksan lypsyylehmää omistaville tuottajille, jotka eivät olleet kuuluneet perustamis- ja laajentamislupajärjestelmän piiriin, sekä sellaisille yli kahdeksan lypsyylehmän karjan omistajille, jotka olivat tuotantokiintiön määräytymisajanjakson jälkeen lisänneet lypsylehmiensä määrää tarvitsematta lisäämiseen laajentamislupaa. Kokonaan uusia tuotantokiintiöitä myönnettiin vuonna 1985 vain Vuotoksen allasalueelle sekä maatilalain (188/77) nojalla perustetuille uusille tiloille. Tällaisia tapauksia oli vain muutama.

Edellä selostetuista useista tuotantokiintiön korotusperusteista huolimatta tuli käytännössä esiin joukko maidontuottajia, joiden saama kiintiö ei ollut eri syistä oikeassa suhteessa heidän maidontuotantoonsa tai -tuotantokapasiteettiinsa nähden. Näiden tuottajien aseman korjaamiseksi lisättiin vuoden 1985 lopussa valtioneuvoston päätökseen ns. kohtuuspykälä (3 a §), jonka perusteella voitiin maidontuottajalle vahvistettua

tuotantokiintiötä korottaa silloin, kun siihen oli erityisen painavia syitä ja korottamista oli kohtuusnäkökohdat huomioon ottaen pidettävä tarpeellisena.

Vuonna 1985 vahvistettiin tuotantokiintiö kaikkiaan noin 67 700 maidontuottajalle. Tuotantokiintiöiden kokonaismäärä on noin 3 400 milj. litraa. Lisäkiintiöitä myönnettiin kaikkiaan noin 5 700 tuottajalle yhteensä noin 54 milj. litraa. Tästä määrästä noin 10,3 milj. litraa myönnettiin 1 200 tuottajalle valtioneuvoston päätöksen kohtuuspykälän perusteella. Vuonna 1985 perittiin kiintiömaksua, jonka suuruus oli 1,60 markkaa litralta, kaikkiaan 6 900 tuottajalta ja 21,7 milj. maitolitralta yhteensä 34,7 milj. markkaa. Mainitusta summasta palautetaan vielä osa takaisin tuottajille, jotka saavat vuoden 1985 maidontuotantoa koskevan lisäkiintiön.

Valtioneuvosto antoi 30 päivänä tammikuuta 1986 päätöksen maidon tuotantokiintiöiden tarkistamisesta vuonna 1986 (91/86). Kyseisen päätöksen perusteella voidaan vahvistettuja maidon tuotantokiintiöitä korottaa ja uusia tuotantokiintiöitä myöntää 18 miljoonan litran edestä. Mainitusta litramäärästä saa maatilahallitus käyttää enintään 2 miljoonaa litraa kohtuusperusteilla myönnettäviin lisäkiintiöihin. Maatalouspiirien maataloustoimistot saavat käyttää enintään 16 miljoonaa litraa muilla päätöksessä määrättyillä perusteilla myönnettäviin lisäkiintiöihin.

Vuotta 1986 koskevan valtioneuvoston lisäkiintiöpäätöksen tavoitteena on ensisijaisesti turvata sukupolvenvaihdoksessa maatilansa saaneiden nuorten maidontuottajien asema. Keskeisimmän tuotantokiintiön korotuksen saajien ryhmän muodostavat maidontuottajat, jotka ovat saaneet maatilansa alle 35-vuotiaina vuoden 1982 jälkeen. Heidän tuotantokiintiönsä voidaan korottaa navetan lypsyylehmäpaikkojen määrää vastaavaksi, kuitenkin enintään 120 000 litran suuriseksi. Edellytyksenä on lisäksi, että kiintiön korottamista on pidettävä maidontuottajan ja hänen perheensä taloudellisen aseman kannalta tarkoituksenmukaisena.

Tuotantokiintiö voidaan vuonna 1986 korottaa tuotantokapasiteettia vastaavaksi myös eräissä uusjakotilanteissa sekä maidontuottajille, jotka ovat ennen tuotantokiintiölain voimaantuloa jatkuvasti käyttäneet osan tuottamastaan maidosta kotivoin, kotijuuston tai muun vastaavan tuotteen valmistukseen myyntiä varten.

Uusia tuotantokiintiöitä voidaan myöntää Vuotoksen allasalueella sekä maatilalain mukaisen maatilain taikka luontaiselinkeinolain mukai-

sen luontaiselinkeinotilan saaneille maidon tuottajille ja eräissä omistajanvaihdostilanteissa silloin, kun maatilalla ollut tuotantokiintiö on aikaisemmin lakkautettu tai kun maatilalla on ollut maataloustuotannon ohjaamisesta annetun lain (446/77) 4 §:n mukainen tilan koko maataloustuotannon keskeyttämistä koskeva tuotannonmuutosopimus.

2. Esityksen tavoitteet ja ehdotetut muutokset

Maidon kaksihintajärjestelmän käyttöönoton keskeisenä tavoitteena oli muuttaa maatalouden markkinoimisvastuu maitoylijäämien kasvun markkinoinnin osalta tuottajakohtaiseksi määräämällä maidontuottajille tuotantokiintiöt. Toisaalta tavoitteena oli myös maidontuotannon kasvun pysäyttäminen ja pitemmällä aikavälillä tuotannon ja kulutuksen tasapainottaminen. Edellä kohdassa 1.1. mainittujen maidon tuotantolukujen perusteella voidaan uudella järjestelmällä todeta jo aloitusvuonna olleen tavoiteltu tuotantoa supistava vaikutus.

Hallitus katsoo, että maidon kaksihintajärjestelmän käyttöönotto on eräitä ns. väliinpuotoajatapauksia lukuun ottamatta muutoinkin sujunut odotetulla tavalla, vaikka järjestelmän käynnistys onkin vaatinut hallinnollisesti suuren työmäärän. Maidon tuotantokiintiöiden tarkistamisesta annettuun valtioneuvoston päätökseen vuoden 1985 lopulla lisättyä kohtuuspykälää soveltamalla on kuitenkin myös kyseisten väliinpuotoajien tuotantokiintiöt saatu korotetuiksi oikealle tasolle. Kun vielä sukupolvenvaihdoksen kautta viime vuosina tilansa saaneiden nuorten viljelijöiden tuotantokiintiöt saadaan vuonna 1986 tarkistetuiksi tuotantomahdollisuuksia vastaaviksi, voidaan järjestelmän katsoa pääosiltaan tulleen vaikiintuneeksi.

Maidon kaksihintajärjestelmää koskevat lait ovat voimassa vuoden 1986 loppuun. Järjestelmä on saatujen kokemusten perusteella osoittautunut tehokkaaksi keinoksi, jota edelleen kehittämällä maidontuotanto voidaan saattaa asetettujen tavoitteiden tasolle. Hallitus katsookin, että maidon kaksihintajärjestelmää tulisi jatkaa edelleen vuoden 1989 loppuun.

Maidon väliaikaisesta kiintiömaksusta annettuun lakiin ja maidon väliaikaisista tuotantokiintiöistä annettuun lakiin ehdotetaan tehtäväksi

lakien voimassaoloajan jatkamisen edellyttämät tekniset muutokset.

Maidon kiintiömaksun tulisi kaksihintajärjestelmää jatkettaessa edelleen vastata maitotaloustuotteiden keskimääräistä vientikustannusta keskimääräisellä lisähinnalla korotettuna. Ottaen huomioon arvioitu maidon tavoitehinnan ja maailmanmarkkinahintojen kehitys, hallitus katsoo, että kiintiömaksua olisi korotettava 5 pennillä litralta. Kiintiömaksuksi tulisi tällöin 205 penniä litralta.

Lisäksi ehdotetaan, että maidon väliaikaisesta kiintiömaksusta annetun lain 4 §:ssä olevaa määritelmää kiintiömaksuvelvollisesta täydennettäisiin siten, että velvollinen suorittamaan maidon kiintiömaksua olisi jokainen, joka harjoittaa Suomessa meijeriliikettä (kiintiömaksuvelvollinen). Meijeriliikkeellä tarkoitetaan tässä laissa meijeriä ja muuta maidonjalostamotoimintaa harjoittavaa laitosta, jossa pääasiassa maidosta tai sen aineosista valmistetaan elintarvikkeeksi tarkoitettuja maitotuotteita. Muutos on tarpeen sen vuoksi, että käytännössä on kiintiömaksun suorittamisvelvollisuutta pyritty kiertämään toimittamalla maitoa ilman meijerin välitystä suoraan einestehtaalle tai muuhun laitokseen, joka valmistaa maidosta tai sen aineosista elintarvikkeeksi tarkoitettuja maitotuotteita. Muutoksella ei olisi vaikutusta maatalouden tai kotitalouden yhteydessä tilan omasta maidosta tapahtuvaan maitotuotteiden, kuten kotijuuston, valmistukseen, joka ei tapahdu teollisessa mitassa.

Maidon väliaikaisista tuotantokiintiöistä annetun lain 14 §:n 1 momentissa tarkoitetun, uusien tuotantokiintiöiden vahvistamista ja vahvistettujen kiintiöiden korottamista koskevan päätöksen antamisajankohtaa ehdotetaan muutettavaksi siten, että päätös tulisi antaa helmikuun loppuun mennessä. Voimassa olevan lain mukaan päätös on annettava tammikuun loppuun mennessä. Muutos on tarpeen, jotta päätöstä tehtäessä olisi tiedossa kaksihintajärjestelmää koskevat lopulliset tiedot edelliseltä vuodelta.

3. Asian valmistelu

Esitys perustuu valtioneuvoston maidon väliaikaisista tuotantokiintiöistä annetun lain 26 §:n nojalla asettaman maidon kaksihintajärjestelmän neuvottelukunnan ehdotuksiin. Neuvottelukunnassa on edustus maa- ja metsätalousministeriöstä, maatilahallituksesta, maataloustuottajain keskusjärjestöistä ja meijerijärjestöistä.

4. Esityksen organisatoriset ja henkilöstövaikutukset

Maidon kaksihintajärjestelmän käynnistämiseksi on maatalouspiirien maataloustoimistoihin palkattu 18 lisähenkilöä. Tällä hetkellä näistä on 5 pysyviä. Vuoden 1986 tulo- ja menoarviossa on osoitettu määräraha 13 tilapäisen agrologin edelleen palkkaamiseksi maidon ja kananmunien kiintiöjärjestelmien toimeenpanoon liittyviä tehtäviä varten.

5. Esityksen taloudelliset vaikutukset

Maidon kaksihintajärjestelmän tavoitteena on maidon tuotannon kasvun pysäyttäminen sekä tuotannon ja kulutuksen tasapainottaminen. Pyrkimyksenä on siten vähentää maitotaloustuotteiden viennistä aiheutuvia kustannuksia.

Maatalouspiirien maataloustoimistoihin kaksihintajärjestelmän käynnistysvaiheessa palkattuja

18 lisähenkilöä tarvitaan maataloustoimistoissa edelleen järjestelmän jatkamiseksi.

6. Voimaantulo

Lakiehdotukset on tarkoitus saattaa voimaan 1 päivästä tammikuuta 1987 lukien.

7. Säättämisjärjestys

Koska maidon kaksihintajärjestelmää koskevat lait olisivat ehdotuksen mukaan voimassa vuoden 1989 loppuun, olisi lakiehdotukset käsiteltävä siinä järjestyksessä, jota on valtiopäiväjärjestyksen 68 §:n mukaan noudatettava säädettäessä kannettavaksi veroa useammalta kuin yhdeltä vuodelta.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki

maidon väliaikaisesta kiintiömaksusta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan maidon väliaikaisesta kiintiömaksusta 27 päivänä heinäkuuta 1984 annetun lain (569/84) 4 §, 6 § ja 27 §:n 1 momentti, näistä 6 § ja 27 §:n 1 momentti sellaisina kuin ne ovat 31 päivänä joulukuuta 1985 annetussa laissa (1085/85), näin kuuluviksi:

4 §

Velvollinen suorittamaan maidon kiintiömaksua on jokainen, joka harjoittaa Suomessa meijeriliikettä (kiintiömaksuvelvollinen). Meijeriliikkeellä tarkoitetaan tässä laissa meijeriä ja muuta maidonjalostamatoimintaa harjoittavaa laitosta, jossa pääasiassa maidosta tai sen aineosista valmistetaan elintarvikkeeksi tarkoitettuja maitotuotteita. Maatilatalouden tai kotitalouden yhteydessä tilan omasta maidosta tapahtuvaa maitotuotteiden valmistusta ei kuitenkaan pidetä maidonjalostamatoimintana, ellei se tapahdu teollisessa laajuudessa.

6 §

Maidon kiintiömaksun suuruus on 205 penniä litralta.

27 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1985 ja se koskee tammikuun 1 päivän 1985 ja joulukuun 31 päivän 1989 väliseltä ajalta suoritettavia kiintiömaksuja. Asetuksella voidaan säätää tämän lain säännösten estämättä verovelvollisen eduksi poikkeuksia kiintiömaksun suorittamisvelvollisuuden ajankohdasta tämän lain voimaantulon jälkeisen ensimmäisen maksukauden osalta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1987.

2.

Laki**maidon väliaikaisista tuotantokiintiöistä annetun lain 14 ja 34 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan maidon väliaikaisista tuotantokiintiöistä 27 päivänä heinäkuuta 1984 annetun lain 14 §:n 1 momentti ja 34 §:n 1 momentti, sellaisena kuin ne ovat 31 päivänä joulukuuta 1985 annetussa laissa (1086/85), näin kuuluviksi:

14 §

Siitä, milloin ja minkälainen tuotantokiintiö voidaan vahvistaa maidontuottajalle, joka tämän lain voimaantulon jälkeen muissa kuin 12 ja 13 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa ryhtyy toimittamaan maitoa meijeriin ja siitä milloin ja missä tapauksissa maidontuottajalle vahvistettua tuotantokiintiötä voidaan korottaa, päättää 15—18 §:ssä säädetyt perusteet huomioon ottaen valtioneuvosto vuosittain helmikuun loppuun mennessä.

31 päivään joulukuuta 1989 saakka. Tällä lailla kumotaan kotieläintuotannon ohjaamisesta eräissä tapauksissa annettuun lakiin (1080/81) sisältyvät lypsykarjataloutta koskevat säännökset. Lypsykarjatalouden harjoittamista tai laajentamista koskevat lupahakemukset, jotka ovat vireillä tämän lain voimaan tullessa, on käsiteltävä kuitenkin loppuun mainitun lain säännösten mukaan.

34 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1985 ja sen mukaisia kiintiöitä sovelletaan

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1987. Vuoden 1986 maidontuotantoon sovellettuja tuotantokiintiöitä sovelletaan ilman eri toimenpiteitä myös vuosina 1987, 1988 ja 1989.

Helsingissä 9 päivänä toukokuuta 1986

Tasavallan Presidentti

MAUNO KOIVISTO

Maa- ja metsätalousministeri *Toivo Yläjärvi*

1.

Laki

maidon väliaikaisesta kiintiömaksusta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan maidon väliaikaisesta kiintiömaksusta 27 päivänä heinäkuuta 1984 annetun lain (569/84) 4 §, 6 § ja 27 §:n 1 momentti, näistä 6 § ja 27 §:n 1 momentti sellaisina kuin ne ovat 31 päivänä joulukuuta 1985 annetussa laissa (1085/85), näin kuuluviksi:

Voimassa oleva laki

4 §

Velvollinen suorittamaan maidon kiintiömaksua on jokainen, joka harjoittaa Suomessa meijeriliikettä (kiintiömaksuvelvollinen).

6 §

Maidon kiintiömaksun suuruus on 200 penniä litralta.

27 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1985 ja se koskee tammikuun 1 päivän 1985 ja joulukuun 31 päivän 1986 väliseltä ajalta suoritettavia kiintiömaksuja. Asetuksella voidaan säätää tämän lain säännösten estämättä verovelvollisen eduksi poikkeuksia kiintiömaksun suorittamisvelvollisuuden ajankohdasta tämän lain voimaantulon jälkeisen ensimmäisen maksukauden osalta.

Ehdotus

4 §

Velvollinen suorittamaan maidon kiintiömaksua on jokainen, joka harjoittaa Suomessa meijeriliikettä (kiintiömaksuvelvollinen). *Meijeriliikellä tarkoitetaan tässä laissa meijeriä ja muuta maidonjalostamotoimintaa harjoittavaa laitosta, jossa pääasiassa maidosta tai sen aineosista valmistetaan elintarvikkeeksi tarkoitettuja maitotuotteita. Maatilatalouden tai kotitalouden yhteydessä tilan omasta maidosta tapahtuvaa maitotuotteiden valmistusta ei kuitenkaan pidetä maidonjalostamotoimintana, ellei se tapahdu teollisessa laajuudessa.*

6 §

Maidon kiintiömaksun suuruus on 205 penniä litralta.

27 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1985 ja se koskee tammikuun 1 päivän 1985 ja joulukuun 31 päivän 1989 väliseltä ajalta suoritettavia kiintiömaksuja. Asetuksella voidaan säätää tämän lain säännösten estämättä verovelvollisen eduksi poikkeuksia kiintiömaksun suorittamisvelvollisuuden ajankohdasta tämän lain voimaantulon jälkeisen ensimmäisen maksukauden osalta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1987.

2.

Laki

maidon väliaikaisista tuotantokiintiöistä annetun lain 14 ja 34 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan maidon väliaikaisista tuotantokiintiöistä 27 päivänä heinäkuuta 1984 annetun lain 14 §:n 1 momentti ja 34 §:n 1 momentti, sellaisena kuin ne ovat 31 päivänä joulukuuta 1985 annetussa laissa (1086/85), näin kuuluviksi:

Voimassa oleva laki

14 §

Siitä, milloin ja minkälainen tuotantokiintiö voidaan vahvistaa maidontuottajalle, joka tämän lain voimaantulon jälkeen muissa kuin 12 ja 13 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa ryhtyy toimittamaan maitoa meijeriin ja siitä milloin ja missä tapauksissa maidontuottajalle vahvistettua tuotantokiintiötä voidaan korottaa, päättää 15—18 §:ssä säädetty perusteet huomioon ottaen valtioneuvosto vuosittain tammikuun loppuun mennessä.

34 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1985 ja sen mukaisia kiintiötä sovelletaan 31 päivään joulukuuta 1986 saakka. Tällä lailla kumotaan kotieläintuotannon ohjaamisesta eräissä tapauksissa annettuun lakiin (1080/81) sisältyvät lypsykarjataloutta koskevat säännökset. Lypsykarjatalouden harjoittamista tai laajentamista koskevat lupahakemukset, jotka ovat vireillä tämän lain voimaan tullessa, on käsiteltävä kuitenkin loppuun mainitun lain säännösten mukaan.

Ehdotus

14 §

Siitä, milloin ja minkälainen tuotantokiintiö voidaan vahvistaa maidontuottajalle, joka tämän lain voimaantulon jälkeen muissa kuin 12 ja 13 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa ryhtyy toimittamaan maitoa meijeriin ja siitä milloin ja missä tapauksissa maidontuottajalle vahvistettua tuotantokiintiötä voidaan korottaa, päättää 15—18 §:ssä säädetty perusteet huomioon ottaen valtioneuvosto vuosittain helmikuun loppuun mennessä.

34 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1985 ja sen mukaisia kiintiötä sovelletaan 31 päivään joulukuuta 1989 saakka. Tällä lailla kumotaan kotieläintuotannon ohjaamisesta eräissä tapauksissa annettuun lakiin (1080/81) sisältyvät lypsykarjataloutta koskevat säännökset. Lypsykarjatalouden harjoittamista tai laajentamista koskevat lupahakemukset, jotka ovat vireillä tämän lain voimaan tullessa, on käsiteltävä kuitenkin loppuun mainitun lain säännösten mukaan.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1987. Vuoden 1986 maidontuotantoon sovellettuja tuotantokiintiötä sovelletaan ilman eri toimenpiteitä myös vuosina 1987, 1988 ja 1989.